

21 schilderijen in de Grote Kerk in Drachten maken het lijden en sterven van Jezus op indringende wijze tastbaar. Kunstenaar **Hilde Hoving**, altijd erg talig bezig, vertaalt het ontalige naar beelden.

Wybe Fraanje

Drachten | Het intense verdriet van Maria met haar overleden zoon in haar armen, het is een archetypisch beeld in de kunstgeschiedenis. Maria die Jezus beweent in een verstild, meditatief moment – de piëta.

Het is een van de vele momenten, taferelen in het lijdensverhaal van Christus waar ieder woord eigenlijk tekort schiet. Wie weet hoe een moeder zich voelt die net urenlang ooggetuige is geweest van de wreedste marteling en executie van haar eerstgeboren zoon? Zelfs iemand die zelf moeder is en een inschatting zou kunnen maken van dat verdriet, zal de onpeilbare intensiteit ervan niet kunnen meeleven. De taal schiet tekort om het te beschrijven.

Beeldend kunstenaars zijn in staat om juist dat ontalige te vertalen naar beelden. In haar toelichting op haar expositie *Passie*, vanaf morgen in de Grote Kerk in Drachten, beschrijft Hilde Hoving dat. Van huis uit is ze theoloog en godsdienstfilosoof. Ze is geestelijk verzorger en uitvaartbegeleider. „Vanuit dat werk ben ik grotendeels bezig met taal”, zegt ze in de toelichting. „Ik kreeg behoefte om mijn theologische denkbeelden en vragen vorm te geven in een voor mij nieuwe creatieve beeldtaal, die sterk intuïtief is. Religie en kunst verwijzen naar het onbenoembare en bieden speelruimte voor dat wat niet te verwoorden valt.”

Staande voor haar *Piëta* in de kerk in Drachten, er hangen er twee naast elkaar, krijg je een idee van dat onbenoembare. In sombere tinten zwart

en grijs zien we Maria wenen aan de voet van het kruis. Een beklemmend beeld. Ernaast Jezus op de schoot van Zijn moeder. Haar gelaat blijft in mist verhuld - te verscheurd door verdriet om getoond te worden.

Er zijn meer van dit soort verdrietige werken. De toonzetting is zelden kleuriger dan zwart, grijswit en bloedrood. Maar het wordt nooit morbide. Hier is sprake van rouw. Hoving houdt hoop. Op verschillende werken breekt zelfs de zon door. *Menorah* springt eruit, een zevenarmige kandelaar tegen nu eens een lichte achtergrond. En - hoe kan het ook anders - twee werken die *Opstanding* getiteld zijn: een helderblauwe jakobs-ladder en een haast pastelkleurige variant op dat thema met wat aan een vanuit het kruis omhoog lopende weg doet denken. Het duidelijkst laat *Pesach* dat perspectief achter desomberte zien: bloedrood besmeurde posten omlijsten een deur vanwaaruit een hel hemels licht de kijker te-

Maria's gelaat blijft in mist verhuld - te verscheurd door verdriet om getoond te worden

gemoet schijnt.

Hoving maakt gebruik van fascinerende technieken: zand gemengd met verf, Bijbelsnippen, perkamentachtig papier. Zo krijgt een doek met de drie aartsvaders onderweg naar het kruis een diepere laag, en maakt het reliëf het doek met Jezus voor de Klaagmuur extra confronterend.

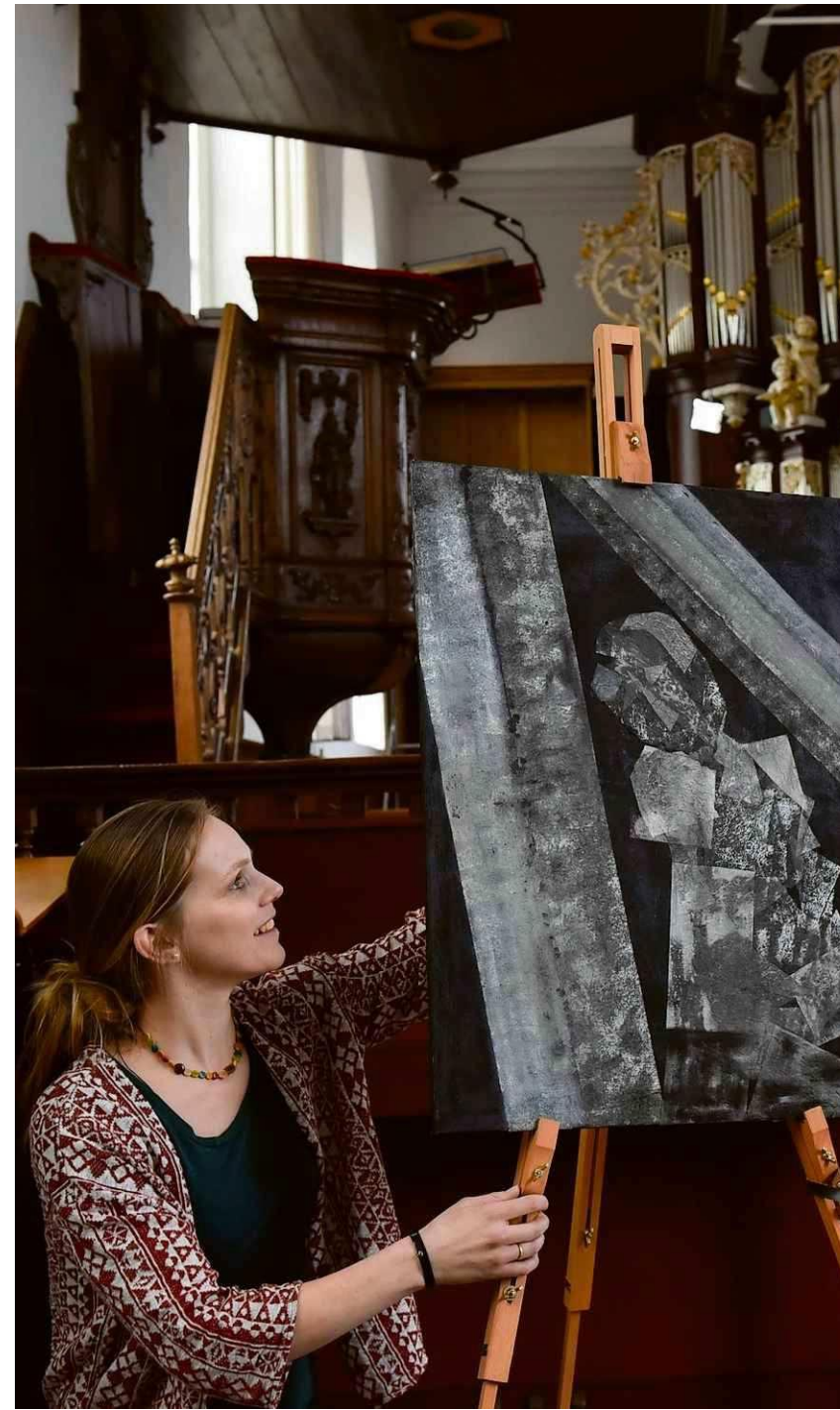
Inloopconcerten
Kerkelijk werker Aafke Stegeman heeft ervoor gezorgd dat *Passie* naar

Drachten kwam. Vorig jaar was deze expositie haar opgevallen in de Jacobijnerkerk in Leeuwarden. Sinds ze vorig jaar mei in Drachten werd aangesteld, organiseerde ze in de Grote Kerk al een tentoonstelling rond litho's van Salvador Dalí en, in december, de tentoonstelling *De Ster van Bethlehem* van de Volkssterrenwacht in Burgum.

De komende zes zaterdagmiddagen zijn er inloopconcerten van studenten van de Academie voor Popcultuur in Leeuwarden. „Dat is best spannend, want sommige mensen vragen zich af of popmuziek wel waardig is in een kerk met een expositie rond het lijden van Jezus. Maar ik ben mede aangenomen om jong talent meer ruimte in de kerk te bieden. De Grote Kerk is voor jong en oud in heel Drachten, niet alleen voor kerkmensen.”

Zo komt er – naast een veertigkop-pig koor van Friese Poort-studenten – een aantal singer-songwriters optreden. „Dat vind ook ik wel spannend. Ik heb bij kerkmuziek psalmen en hymnen in mijn hoofd, maar nu komt er echt een vertaalslag naar deze tijd. Je kunt die oude taal nog wel spreken, maar het is de vraag of die nog overkomt. Juist de Grote Kerk is een plek die jonge mensen de mogelijkheid biedt weer eens een kerkgebouw binnen te stappen. Ik wil eraan bijdragen dat kerkelijke ruimtes weer 'gewoon' worden.”

De Grote Kerk in Drachten is elke zaterdag tot en met 31 maart van 13.30 tot 17.00 uur open, met steeds om 16.00 uur een inloopconcert

Aafke Stegeman toont het schilderij *Piëta* van Hilde Hoving in de Grote Kerk
Foto: Marchje Andringa